

В НОМЕРІ

Мистецтво об'єднує друзів стор. 3

Хай душа у радості квітує стор. 4

Ох, неоднаково мені... стор. 6

Весна в Національній гвардії України стор. 8

Весняні переспіви стор. 9

У житті не буває нічого випадкового стор. 10

Актуальний Шевченко стор. 12

Свято масляної стор. 13

До дня народження Володимира Затулівітра стор. 14

Запрошення у світову подорож стор. 16

«Шевченко єднає Україну» стор. 18

Патріотизм як цінність і консолідуюча основа нації стор. 20

стор. 21 Уроки патріотичного виховання

стор. 22 Д. Я. Райгородський

стор. 23 Переможці конкурсу «Панночка-2015»

стор. 24 Онкологічні захворювання

стор. 28 Какаду

стор. 30 До дитячого садка — з бажанням

стор. 32 Криза трирічного віку

стор. 34 Робота в квітні у саду і на городі

стор. 36 До матері Великого Кобзаря

стор. 37 Рожеві вітрила Даринки Даниленко

стор. 38 Як зробити коробочку з паперу

стор. 39 Говорят діти

Справи сімейні, №3(207), 2015, с.30-31
ДО ДИТЯЧОГО САДКА – З БАЖАННЯМ

Ганна Супрун,
науковий співробітник Українського
науково-методичного центру практичної
психології і соціальної роботи

Чи актуальним є питання адаптації до садка дитини в середині навчального року ? Саме так. Батьки мають заздалегідь обміркувати, в який дошкільний заклад віддати малюка. Якщо у сім'ї зростає особлива дитина або з порушенням розвитком, то це не так і просто, але й можливо, й потрібно. Дитячий садок добре адаптує дитину до соціуму, але процес адаптації для самої дитини має бути бажаним і вплинути на неї має позитивно.

Дитина з особливостями розвитку, зокрема з порушенням розумовим розвитком, зазвичай зовні не відрізняється від свої однолітків. Батьки таких дітей часто інформують про надмірну рухливість, непосидючість, або про пасивність у грі. Суттєвою відмінністю є відсутність мовлення або недостатній його розвиток. Це також ускладнює процес розумового розвитку малюка..

Особливості дитини проявляються часто у несформованості пізнавального інтересу – прагненні пізнати світ, оволодіти його предметами. Ці риси психічного розвитку потребують цілеспрямованого навчання, спеціальних умов перебування у садку. Сучасна українська система дошкільної освіти пропонує батькам дошкільні заклади логопедичного профілю, окремі логопедичні групи, спеціальні садки для дітей із затриманим та порушенням розумовим розвитком.

Для будь-якої трирічної дитини (вік, у якому зазвичай починають відвідувати дитячий садок) темп життя та стиль спілкування є звичним, знайомим. Перебудова раніше сформованих звичок вимагає певних фізичних та психічних зусиль. У дітей (з труднощами і без) це може провокувати періоди емоційної перевтоми, психічного виснаження. Така різка зміна звичних форм

життя викликає, насамперед, нервово-психічне напруження, не завжди проходить без утруднень, а в деяких дітей супроводжується важкими емоційними переживаннями. У дітей у період адаптації можуть порушуватися сон, апетит, настрій, інколи підвищується температура тіла. У деяких може простежуватися тимчасова втрата мовлення, порушуватися раніше набуті позитивні навички.

Що можуть зробити батьки для полегшення процесу адаптації своєї дитини до умов дошкільного закладу?

Передусім, самі дорослі повинні мати позитивну емоційну установку на відвідування дитиною садка. Для цього варто вивчити, які дошкільні заклади готові прийняти вашу дитину, відвідати їх, познайомитись з адміністрацією, педагогами. Це зніме напругу, розвіє страхи та побоювання батьків, а також дозволить завчасно та цілеспрямовано готувати малюка до майбутніх змін.

Для того, щоб негативні емоції не стали перешкодою для дитини в період адаптації, важливо сформувати в неї позитивне очікування майбутніх змін. Перегляд малюнків, пози твін розповіді, прогулянки поруч з майданчиками садочка допоможуть у цьому. Ключовим у цьому є настрій та очікування самих батьків. Їх позитивний емоційний стан легко передається дитині, вселяє в неї почуття безпеки та впевненості.

Формувати вміння грати з іграшками. Часто діти з порушеним розумовим розвитком не володіють предметними діями з іграшками (возіння машини, котіння м'яча, годування ляльки), а сюжетна гра може бути відсутньою або дуже спрощеною. Батьки передусім повинні відповідально та критично поставитись до предметного ігрового оточення дитини дома: прибрати зайві іграшки. Іграшок має бути достатня кількості. Вони не повинні бути всі у постійному доступі дитини. Це збереже керуючу роль батьків, спонукатиме до спілкування малюка з дорослим, стимулюватиме його мовленнєвий розвиток. Батькам слід прагнути максимально бути присутнім разом з дитиною під час її маніпуляцій з іграшками, щиро емоційно відгукуватись на її дії, схвалювати їх, заохочувати до нових. Уміння дитини грати у прості ігри

із звичними іграшками разом із дорослим, співпрацювати з ним, чути дорослого та сприймати його слова є ключовими для розвитку її мовлення та пізнавальної активності.

Формувати комунікативні навички. Відсутність мовлення не повинно означати відсутність будь-яких засобів комунікації у дитини. Більшості малюками без мовлення доступне розуміння виразу обличчя, інтонації слів дорослого. Також вони можуть оволодіти простими комунікативними жестами: кивок голови, рух рукою («так», «ні»). Використання цих форм спілкування не тільки дома, а й з іншими дорослими допоможе малюку бути зрозумілим у новому оточенні.

Формувати режим дня подібний до того, який є в садочку. У випадках, коли домашній режим і режим дитячого закладу кардинально відрізняються в часі та послідовності режимних моментів, дитина в період адаптації до нових умов життєдіяльності може відчувати психофізіологічний дискомфорт. Це вимагає значних психологічних та фізичних зусиль з боку батьків, уміння домовлятися між собою та узгоджувати свої дії.

У всьому зазначеному і полягає справжнє батьківство та особистісне зростання як мами чи тата. Ця праця непроста, незвична для тих, у кого перша дитина, але вона є плідною. Крім самих батьків ніхто не може і не має права це робити – вкладати максимум душевних та фізичних зусиль для виховання нащадків.

Узагальненням можуть стати наступні поради батькам, які планують у наступному начальному році віддати дитину до дитячого садка.

- Якомога раніше повідомте педагогів про індивідуальні особливості вашого малюка.
- У перші дні відвідування садка не залишайте дитину на цілий день: побудьте з нею якийсь час на прогулянці, не запізнюйтеся хоча б у перші дні, забирайте дитину вчасно. У наступні дні поступово збільшуйте перебування дитини в групі протягом тижня, щоб вона усвідомила – розлука з мамою тимчасова, мама завжди повертається.

- Дайте дитині в дитячий садок улюблену іграшку.
- Пограйтеся з дитиною домашніми іграшками в «Дитячий садок», де якоюсь із іграшок буде сама дитина. Поспостерігайте, що робить ця іграшка, яка говорить, допоможіть разом із дитиною знайти їй друзів.
- Створіть спокійний, безконфліктний клімат для дитини у сім'ї.
- Налаштовуйте дитину на позитивне: розповідайте про садочок приємне (нові друзі, нові іграшки, цікаві заняття, добрі і гарні дорослі)
- Удома у вихідні дні необхідно дотримуватися такого самого режиму дня, як і в дитячому садочку.
- Не реагуйте на витівки та не сваріть за вередування.
- Обов'язково обговорюйте ваші зауваження і пропозиції з вихователями, дефектологом, психологом та лікарем: спільний діалог дорослих допоможе успішно адаптуватись дитині та краще підібрати підхід до малюка.
- За виникнення невротичних реакцій залишіть дитину на кілька днів удома і виконуйте всі рекомендації психолога та лікаря.

Шановні батьки, нехай вашим девізом у непростих батьківських турботах стануть слова: любов терпіння і віра в свою дитину долають усі труднощі!